

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 122

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlaravägen 99 den 16. X. 1939.

Min allra käraste!

I dag, måndag, är jag feberfri, och på sängen i morse fick jag ditt kära brev. Tusen glada tack!

Kissurligen blev jag förfärligt ledsen att höra, att du så snart hade förkyllt dig, men det stod ju ändå i brevet, att du var botad.

Åstokade, var rädd om ditt för hela världen så dyrbara liv!

Förlåt, att jag i går skickade de där breven att ytterligare öka din plåga!

Och nu kommer här ett, som kräver svar.

Om det inte är friga och
kontrakt, så kanske du kan
övertänna besvarandet åt mig?

Du är väl inte bunden vid
Isabella Treves, fast det var de,
som frigade genom signora Tomba?

Den redogörelse för Gösta Belling,
som du skände mig, var avsedd
för Treves, men jag har ännu
inte svarat från Tomba, men däremot
meddelat Leif och Ericsson det huvudsakliga
av vad du skrev. Det är
detta som han tackar för.

Så gärna skall jag i eget
namn bevara de två breven,
men inte var det någon adress
uppgiven för brevet om den

fångne pacifisten? Om jag också
klistrar fast på kvartets vän-
innans konstiga uttydningar, så
hjälper det väl inte?

Den frågar om Bonniers. Jo,
dr Karl Otto, som länge har legat
sjukt för förkylning, är nu uppe
och frisk, och Lisen är mycket frisk,
sade deras dotter fru Berg, som
jag träffade i telefon.

Farväl, älskade, och glöm inte
fönstret! Jag var alltid så rädd,
när du här steg upp och öppnade
i skärmen om de kalla
mattorna. Din

Karlberg

Blir det inte komt härnäst
än bli utan torsdagsästerica?

P. S.

Först nu, just som jag skulle
skicka av brevet, får jag av min
svarta bok se, att den 1936 koree-
sponderade med Helen Laquerre om
Nobelpreis åt Piono. Det hade jag
glömt. Hennes brev nu var så
omöjligt utan adress. Få se hur
det går.